

Gece Bekcisi

– Saliha Kaşkıır · 13 Ağustos 2010

Gece beksisin sen Karanlığın koynunda nöbet bekleyen
Gün ağarmadan seçilemeyen
Soğuk bir ay gibi kabuğuna çekilmişsin
Yetim yıldızlara ana kucağı kolların
Ve yanında olmak isteyipte
Meskeni mekânı birkaç mısra olan

Şimdi güneş doğar tan yerinin karnından
Götürür geceyi nöbetin biter
Sen ters düşmüşsündür gündüze
Bir damlacık içtin diye özgürlük şerbetinden
Açıyorsun diye kardelen gibi kar altından
Boyun eğmedin diye düzene
Sevda çiçekleri büyüttü diye yürek
Kahramanca ve inatla
Sizler onu yargılamadan astınız ya geceye

Bu şehrin mağluplarına karışmadın işte
İstanbul ağlamaz oysa
Eylül yağmurlarıyla boşaltır içini
Soğuk taşlara çarpa çarpa gözyaşları
Vurur kaybedenleri
Islatır kaldırımında yatanları
Üşütür sıcakık düşlerini

İstanbul sevdalılarını yakar
Hep savrulsa da kül kül
İçlerinde kor kalır
Susanlar?
Harcanmış hayallerin ervahıyla inler

Sen bu sokakların kadını değılsindir aslında
Yağmur sularında çırpınan bir serçesin
Yüzünde kasırgalar kopsada
Ne olur inancını yitirme sakın

Biliyorum, geceyi gökkuşuğuna çevireceksin